

Lähetysterveisiä Keniasta!

Perheemme on saanut pian neljä vuotta olla Sley'n läheteinä täällä Keniassa. Tätä ennen asuimme seitsemän vuotta Sambiassa. Jälleen olemme lähetyskentällä saaneet aloittaa paastonajan. Sunnuntaina osallistuimme yhteistyökirkkomme ELCK:n Jumalanpalvelukseen Uhuru Highwayn kirkossa Nairobissa. Liturgian toimitti kirkon pastori Isaiah Obare, saarnan kuulimme vierailevalta amerikkalaiselta pastorilta. Musiikkia esittivät sekä norjalaiset että kenialaiset. Saimme yhdessä monien kansallisuuksien kanssa kuulla evankeliumin sanomaa; Jeesus, Jumalan poika, on ristinkuolemallaan sovittanut syntimme ja avannut meille tien Taivaaseen. Nyt olemme saaneet aloittaa paastonajan, joka päättyy Pääsiäisen suureen riemujuhlaan. Sambiassa seurakunta saapui Pääsiäissunnuntaina kirkkoon palmulehtiä kantaen ja "Hoosiannaa"-laulaen.

Länsimaissa kun ajattelemme tai keskustelemme paastonajasta, on usein keskustelun keskiössä, tulisiko tänä paastonaikana olla ilman suklaata tai vaikka ilman kahvikakkuja. Viimeiset kolme vuotta olen työskennellyt Credo-projektissa täällä Keniassa, joka ennaltaehkäisee nuorten tyttöjen ympärileikkausta ja lapsinaittamista. Meillä on ohjelmassa noin 40 tyttöä, joista osa on joutunut karkaamaan kotoaan ympärileikkauksen ja lapsiavioliiton uhkaa. Osa tytöistä saapuu ohjelmamme piiriin kovin nuorina, vain kymmenvuotiaina. Tytöt tulevat usein hyvin vaatimattomista olosuhteista, pääosin Kenian maaseudun paimentolaiskansoista, jotka edelleen asuvat perinteisesti majoissaan ilman mitään sellaisia elämänmukavuuksia, mitä itse pidän lähes itsestään selvyytenä, kuten esimerkiksi vesivessat ja jääkaappi! Mitä ajatuksia näillä tytöillä on paastonajasta? "Että osaisin olla lähempänä Jumalaa." "Voisin viettää enemmän aikaa rukouksessa." "Voisin kiittää Jumalaa Hänen johduksestaan elämässäni." Tytöt, joiden elämässä suklaa ja kahvikakut eivät ole arkipäivää, osaavat johdattaa minuakin paastonajan sanomaan. Paastonajan keskiössä en ole minä itse ja jätänkö suklaan syömättä vai en, vaan Jeesuksen rakkauden teko minua ja meitä kaikkia kohtaan. Saan Credo-tyttöjen tavoin rukoilla, että osaisin tänä paastonaikana syventyä Jumalan sanaan ja Jeesuksen ristintyöhön ja välittää tätä sanomaa myös ympärilläni oleville ihmisille. "Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän." Joh. 3:16

Nairobinkin Auringosta tervehtien,

Satu Arkkila, Sley'n lähetti